

СЕКЦІЯ 7. ПРИКЛАДНІ АСПЕКТИ ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ

*Анісімов Д.О., аспірант
ДВНЗ «Приазовський державний технічний університет»,
м. Маріуполь*

ІНФОРМАЦІЙНА БАЗА ДЛЯ ОЦІНКИ РІВНЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

Інноваційний розвиток підприємства [1] – це процес спрямованої закономірної зміни стану підприємства, що залежить від інноваційного потенціалу цього підприємства та джерелом якого є інновації, що створюють якісно нові можливості для подальшої діяльності підприємства на ринку шляхом реалізації уміння знаходити нові рішення, ідеї та у результаті винаходів. Інновації – це перманентний процес упровадження нововведень (у вигляді нового чи удосконаленого продукту) з метою досягнення підвищення економічної ефективності, зростання ринкової вартості підприємства, збільшення доходів власників, тобто досягнення стратегічної мети підприємства [2].

В Україні для оцінки рівня інноваційного розвитку підприємств використовують наступні групи інформаційних ресурсів:

- статистичні форми державної служби статистики України, зокрема, на основі наявних статистичних даних форми № 1 (інновація «обстеження інноваційної діяльності промислового підприємства» та технологія «звіт про створення та використання передових технологій та об'єктів права інтелектуальної власності»);
- результати спеціального інноваційного огляду, що проводиться відповідно до методології ЄС (спеціальний огляд державної служби статистики);
- результати регулярних оглядів конкурентоздатності, що проводяться Держкомстатом України;
- інформація, зібрана різними міністерствами та різними підрозділами державних установ;
- дані спеціальних оглядів щодо інновацій, що проводяться окремими науковцями, дослідниками та організаціями.

Але безпосередньо для підприємства інформаційна база повинна формуватись на підставі ретельного аналізу та визначення місії підприємства. Керівник підприємства визначає доцільність впровадження інноваційних продуктів виходячи з оцінки потреб та співвідношенням з можливостями підприємства. Обов'язковим є порівняння загроз та отримання конкурентних переваг на ринку, розрахунок ризиків реалізації інноваційних проектів.

Для реалізації цієї мети необхідно аналізувати цілий комплекс інформації з різних джерел: зовнішню і внутрішню інформацію; первинні і вторинні документи; умовно-постійні і динамічні (змінні) дані – залежно від періодичності зміни і швидкості старіння інформації; дані нормативних правових актів; дані стандартів і правил; методичні рекомендації та вказівки, затверджені державними органами; загальноекономічну інформацію; маркетингову інформацію; фінансову інформацію; інвестиційну інформацію; дані бухгалтерського і податкового обліку; технічну і технологічну інформацію; дані управлінського обліку; патентно-ліцензійну та іншу інформацію, що стосується створення та використання об'єктів інтелектуальної власності; дані НДДКР, звітів дослідних і конструкторських підрозділів, результати випробувань дослідних зразків; галузеві і внутрішньофірмові норми і нормативи; дані бізнес-планів та звітів про їх виконання, оперативного-виробничого та статистичного обліку; показники стратегічного планування [3].

Отже, для оцінки рівня інноваційного розвитку підприємства треба провести ретельну оцінку джерел отримання інформації на підприємстві. Проведення оцінки інноваційного

розвитку підприємства з метою визначення рівня ефективності від впроваджених інновацій потребує комплексного аналізу ефективності інноваційної діяльності на підприємстві за чітко сформованою системою кількісних показників, які в найбільшій мірі будуть відповідати специфіці господарської діяльності підприємства та інформуванню різних зацікавлених сторін, залучених до інноваційних процесів на підприємстві, про якість отриманих інноваційних результатів [4].

Список використаних джерел:

1. Микитюк П. П., Крисько Ж. Л., Овсянюк-Бердадіна О. Ф., Скочиляс С. М. Інноваційний розвиток підприємства: навчальний посібник. Тернопіль: ПП «Принтер Інформ», 2015. 224 с.
2. Зінченко О. А., Зінченко Д. С. Інноваційний розвиток підприємств: удосконалення теоретичних підходів та моделювання фінансового забезпечення. *Економіка і управління*. 2015. № 4. С. 5–11. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/econupr_2015_4_3.
3. Коменденко С. Н. Организация анализа и контроля инновационной деятельности хозяйствующего субъекта: автореферат дис. Воронеж, 2002.
4. Пілявоз Т. М. Методологічні підходи щодо оцінювання інноваційного розвитку підприємства. *Ефективна економіка*. 2012. № 4. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=1085>

*Ветров О. С., ст. викл., Римар П. В., ст. викл.
Донецький національний університет імені Василя Стуса,
м. Вінниця*

МАНІПУЛЯТИВНІСТЬ СИСТЕМИ ГОЛОСУВАННЯ МЕТОДОМ БОРДА

Система електронного голосування є прикладом складної інформаційної системи зі своїми специфічними особливостями. Технології блокчейну дали можливість впровадити електронне голосування у реальний процес виборів [1]. Питання не є суто технічним, а має яскраво виражений політичний контекст. Так, нещодавно представники Української діаспори виступили за впровадження в Україні системи електронної реєстрації для участі у виборах і системи електронного голосування у день виборів [2]. Спроба на законодавчому рівні закріпити цю концепцію була ще у 2011 році, коли у Верховній Раді був зареєстрований законопроект № 8656 «Про концепцію „Запровадження системи електронного голосування”».

Проблеми, пов'язані з електронним голосуванням, не обмежуються лише технічними питаннями забезпечення безпеки даних (захист від несанкціонованого втручання, гарантія анонімності волевиявлення тощо), контролем можливостей технічних збоїв і складно прогнозованої поведінки програмних продуктів, що відповідають за роботу системи. Електронне голосування, що дає можливість проводити моніторинг в режимі on-line, дає принципово нові можливості врахування та агрегації колективних вподобань, відходячи від класичної бінарної опозиції «підтримаю – не підтримаю».

Темою цієї роботи є не технічна сторона питання, а дослідження безпеки процедури голосування з погляду можливості маніпуляції підбиття підсумків результатів колективного вибору.

Коли справа стосується процесу голосування у малих чи середніх групах, безпека не є головним пріоритетом. З погляду прозорості самого процесу голосування (наприклад, заповнення бюлетенів, голосування підняттям руки тощо) процедура зазвичай не викликає